

אמיר מעוז 26
עינב מור מעוז 26
עדי מעוז 30

נחל עוז

מקעקעת: אליסה

- ב- 6.10 הגענו לנחל עוז מתל אביב כדי להשתתף יום למחרת בחגיגות חג המשק של הקיבוץ.
- ב- 06:30 התעוררנו מאזעקות והיינו יחד שלושתנו בממ"ד במשך 18 שעות עד שחילצו אותנו. בחרנו לקעקע כלניות, לנסות ולזכור את היופי שבעוטף על רקע מרחץ הדמים. המשפט "לזכור לא רק לימי רעה" מתוך השיר "ליל חניה" מלווה אותנו מאז הארוע.

נטלי לביא 37

חיפה

מקעקע: רלף הובר

במסיבת הנובה איבדתי את בן דוד שלי לידור כהן
ובת זוגו ההרה נופר זכרם לברכה.

הקעקוע: שעון המראה את השעה 06:30 ואת
התאריך 7/10 בספרות רומיות
בתאריך הזה ובשעה הזו משהו בי נשבר.

דפנה גרסיה קוגן 26 דבורה אנדרייבסקי 58

קיבוץ רעים

מקעקע: רועי "רוקו טאטו", אילת

בחרנו לקעקע את הסמל של הקיבוץ תל ג'מה ולידו הוספנו את הכיתוב "רעים הבית שלי" קיבוץ רעים זה הבית שלנו וגם השם של קבוצת הווטסאפ של הקיבוץ, באותו היום בקבוצה הזו הצטבר כל המידע, נרצחים, שרפות, צעקות, נסיונות להיכנס לבתים. דבורה קעקעה על הרגל. דפנה קעקעה על היד.

דני מייזנר 62

קיבוץ בארי

מקעקעת: שירי סיני, סטודיו "קוי"

ב - 7.10 הייתי בממ"ד שלי לבד מעל 20 שעות,
התפנית בשלוש בבוקר יום ראשון.

אני ניצלתי

אחותי הגדולה גלית קרבונה לא.

אבישג אלפסי 17

קיבוץ פלמחים

מקעקע: Raz. Matattoo

ב - 7.10 איבדתי את בן הדוד האהוב שלי, שהיה כמו אחי הגדול, אורן אלפסי הי"ד.
אורן, בן 22, נרצח בטבח בקיבוץ נירים בשבת השחורה בעת שהגן בגופו על מי שהיה אתו בממ"ד.
בחרתי להנציח אותו עם מפתח סול שיזכיר לי את המוזיקה שכל כך אהב, וכנפי מלאכים, כי הוא המלאך שלנו.
הקעקוע נמצא על יד שמאל, קרוב ללב.
אורני, אני אוהבת אותך עד אין סוף, נתראה בגלגול הבא.

טל אייזנברגר 40

כפר סבא

מקעקעת: שירה בר אור

בעברי הייתי מדריכת טיולים באזור, את העוטף
אני מכירה מצוין. התגוררתי בגוש קטיף עד
הגירוש במשך כמה שנים. בלב שלי אני קוראת
לאזור הזה "בית".

בתאריך 7 לאוקטובר הבת שלי ישנה לידי.
התעוררתי מהאזעקה אבל לא רציתי להעיר אותה
חזרתי לישון וקמתי לתופת.

אני עובדת בבי"ח ובצהרים הלכתי למשמרת.
הרגשתי שאני לא נושמת, עוד לא הבנתי הכל ולא
עיכלתי מה קרה. הסתכלתי כל הזמן בטלוויזיה
בעיניים קרועות, המספרים בימים הבאים כל
הזמן עלו וממדי האסון התחילו להתבהר.

הקעקוע שלי הוא התאריך בו החיים שלנו השתנו,
מפת ישראל כי באמת שאין לנו ארץ אחרת.
כלניות אדומות- פרח הדרום, פרח המדינה
סמל של דם, סמל של תקווה, חלק פורחים, חלק
עדיין בשלב הניצן

ומשפט- מתוך שיר של אברהם שלונסקי "הנדר"
שיר שנכתב בשואה שהרגיש לי קשור, רלוונטי
בכתב ידי.

בימים הראשונים הסתכלתי על הקעקוע ולא
יכולתי להפסיק לבכות על כל החטופים, נרצחים,
ילדים, חיילים, על כל איש ואשה שחיהם השתנו
לנצח, על צלקת בלב שלנו של כולנו.
עם הקעקוע הזה אני לעולם לא אשכח
לעולם לא אתן לסביבה שלי לשכוח.

יעל סטדיו בת 60

קיבוץ עין השלושה

מקעקע: ניקו - אילת

הייתי בקיבוץ בשבת השחורה.

נולדתי בתאריך - 10/7

הפכתי את התאריך - 7/10

ביום ההוא נולדתי מחדש בגיל 60.

דייגו סילברמן 52

קיבוץ עין השלושה

מקעקע: ניקו - אילת

בחרתי לקעקע עכבר כי באותו יום הרגשתי כמו
עכבר.

קיבוץ עין השלושה

מקעקע: ניקו - אילת

אני בת קיבוץ עין השלושה בו גרתי עם ביתי עד השבת השחורה של 7.10 באותה שבת, התעוררנו לאזעקת צבע אדום ומיד רצנו לממ"ד. ההפצצות לא הפסיקו ובשלב מסוים התחילו להגיע הודעות על חדירת מחבלים לקיבוץ ושמענו גם ירי של נק"ל. בן כיתה שלי התקשר לבשר לי על אמא שלו שנרצחה כשהוא בטלפון איתה, חברות בקבוצה שהתכתבנו מספרות מה קורה אצלן ולאט לאט מתחילים להבין שאנחנו במצב שונה ומסוכן מאוד.

לא זכור לי באיזה שלב, הבת שלי שולפת שני צמידים זהים עשויים חוט כחול שזור בחרוזי פלסטיק כחולים עם ציור של עין ואמרה לי, "אמא קחי, תשימי, אחד לך ואחד לי, הם אותו דבר וזה ישמור עלינו". מאותו רגע הצמידים לא ירדו מהיד עד היום. ימים ספורים אחרי שהגענו למלון, בלילה כשישנה, צילמתי את היד של הבת שלי, מונחת על היד שלי.

כשבועיים אחרי זה, החלטתי לעשות קעקוע. רציתי משהו שיזכיר לי את הילדה שלי ויצביע כלפי מעלה. בחרתי בצילום של הידיים שלנו בתוספת השם של הילדה שלי כדי שאוכל להסתכל ולזכור תמיד.

קיבוץ עין השלושה

מקעקע: עומרי, אילת

ב-7.10 הייתי בתוך הממ"ד בקיבוץ.
עשיתי את הקעקוע של משפחתי בכדי להזכיר
לי שהחיים יכולים להיגמר בשנייה ואני רוצה
לדעת שגם אם לא פיזית, אני אוכל לראות אותם
ולהרגיש שהם איתי.

תובל אש-דבי 40

ניר יצחק

מקעקע: אמיר מסקין לין

גרתי בקיבוץ ניר יצחק והייתי שם (בביתי) ביום שבת השחורה 7/10 בה נכבש הקיבוץ בידי מחבלים ואיבדנו חברים יקרים וכאלה שעדיין לא חזרו.

אחרי אותה שבת חשבתי הרבה על קעקוע. בתוך חווית הפליטות בארצי, כשאין בית לחזור אליו החלטתי שהבית שלי בלב הוא הבית בו נולדתי, גדלתי ולבסוף בניתי את ביתי- קיבוץ ניר יצחק. החלטתי לקעקע את מפת הקיבוץ בתוך לב ולא משנה אם אחזור (אני מקווה שכן) או אהיה במקום אחר- הוא תמיד יהיה בלב ביתי האמיתי.

"זר ורדים לורדה" לזכרה של ורדה הרמתי ז"ל

רעים

מקעקע: אלי שוודלר

תומר מזרחי בן 21 (הנכד של ורדה)
גר ברעים גם עכשיו בכיתת הכוננות במילואים,
היה ב 7/10 בתאילנד בטיול שחרור עם הצוות
מהצבא, הקעקוע של ורד גדול שחור הוא עבורו
זיכרון תמיד מהסבתא האהובה שלו.

אבי מזרחי החתן של ורדה, בן 61
היה בבית בממ"ד וקיבל מבועז את ההודעה
שורדה נרצחה
גם עבורו הורד (ורד אדום) הוא זיכרון לוורדה
ורד (עיצוב איתמר מזרחי לחברת סטורי
כחולצות זיכרון לשבת השחורה)

בועז ברזילי בן 74
בן הזוג של ורדה מעל 50 שנה
היה ברעים בבית שלו. הוא זה שמצא את ורדה
לאחר הרצח בשעות הבוקר המוקדמות, בביתה.
נשאר עם ורדה משבת בבוקר עד יום ראשון
בבוקר כאשר הגיעו לקחת אותה.
הורד הוא עבורו זיכרון לבת הזוג שלו שמאוד
חסרה לו, הורד גם מופיע על המצבה שלה.
בועז בחר בורד שאיתמר עיצב כי עבורו זו גם
מחווה לאיתמר שהוא כמו נכד שלו לכל דבר.

איתמר מזרחי 24

קיבוץ רעים

מקעקע: אבי בן שטרית

ב-7.10 נכחתי בקיבוץ בדירה בשכונה שלי. ראיתי מחלון הממ"ד את המחבלים חוטפים את התאילנדים של הקיבוץ, זמן קצר לאחר מכן שברו את דלת הדירה שלי, במזל שרדתי. הקעקוע שלי הוא לזכרה של סבתא שלי, ורדה הרמתי, חברת הקיבוץ בת ה 81 V של השם שלה, אותו עוטף גבעול של ורד ללא הפרח עצמו, קטפו לי את הפרח של החיים שלי אין לי יותר ורד.

רועי מזרחי 21

קִיבוץ רעים, כיום מפונה בתל אביב.

מקעקע: ליאל, סטודיו אליין

ב-7.10 הייתי בדירה שלי בקיבוץ, בשכונת הצעירים, שבה התקיימה לחימה קשה מאד. במהלך הלחימה נפצעתי מירי ביד. לאחר יותר מ-24 שעות חולצתי מהממד וכשיצאתי סיפרו לי שסבתא נרצחה. משמעות הקעקוע היא הכיף הפרטי שלי ושל סבתא. כל נסיעת סידורים שלי ושל סבתא הייתה מתחילה תמיד בבית קפה, ההזמנה הקבועה של סבתא הייתה אמריקנו וקוראסון חמאה. סבתא, לעד אמשיך את המסורת עבור שנינו.

מתגורר במטולה, כרגע במילואים ונווד בעולם.

הקעקוע לזכרה של נועה חיאל ז"ל האקסית שלי, שנרצחה בנובה.

הסיבה שבחרתי את הקעקוע כי זה זר הפרחים שהייתי מביא לנועה כל הזמן, מכיוון שחמנייה הוא הפרח האהוב עליה וכי הוא פרח של אור ממש כמו שנועה הייתה, אישה שרק פיזרה אור על כל הסובבים אותה.

מיקה לוז 15

נהלל

מקעקעת: לואיז לוינסקי

בסופשבוע ההוא ביקרתי את המשפחה שלי בכפר
עזה.

ב-7.10 דוד שלי טל אילון ז"ל מפקד כתת
הכוננות, יצא להילחם ונהרג.

קעקעתי פרחים שהם בעיניי סמל של זיכרון.
רציתי שיהיה לי זיכרון של זוועות היום הזה של כל
האנשים שנרצחו וביניהם דוד שלי שלעולם לא
אשכח.

ליאור צדיקביץ 20

קיבוץ כפר עזה

מקעקעת: פז גולד

בשבת ה-7.10 הייתי בצבא באיוש.

באותה שבת איבדתי את אבא שלי עומר

צדיקביץ.

אבא היה הבן אדם הכי מדהים בעולם. אבא
כיפי, אבא חבר. הוא התחיל לגלוש בגיל 13 ואני
נולדתי לאבא גולש, הוא לימד אותי ואת האחים
שלי לגלוש כבר מגיל קטן. כל גלישה איתו תיחרט
בליבי לעד.
מתגעגע אליו.

רותם הולין 45

קיבוץ כפר עזה

מקעקעת: ליאל פלמן

ב-7.10 שהיתי בממ"ד ביתי בכפר עזה 32 שעות עם שני ילדי, ירדן בן 7 ויובל בת 5, עד שחולצנו ע"י צה"ל. בשבת בצהריים 6 מחבלים נכנסו אלינו הביתה ולממ"ד והיו איתנו, איתי ועם ילדי, כ-3 שעות עד שלבסוף הלכו.

באותה השבת הייתה אמורה להתקיים העפיפוניאדה המסורתית שלנו, אותה מובילים בשנים האחרונות לבנת ואביב קוץ, השכנים שלי, שנרצחו יחד עם שלושת ילדיהם באותה שבת נוראית.

הקעקוע הראשון זה הלוגו של כפר עזה ואני הוספתי את העפיפון של העפיפוניאדה. הקעקוע השני זה קעקוע של משפחת "סופר על" כך הרגשתי כאשר סוף סוף חולצנו.

משפחת תורג'מן

יונית 49, אופיר 23
ניצן 13, טל יפרח 27

מושב שדה ניצן

מקעקעת: לינוי תורג'מן

ב 07/10 היינו בביתנו שנמצא בעוטף עזה, שמענו את כל הלחימה אך לא היינו מסוגלים להיכנס לממ"ד כי חיפשנו את אחי הבכור דודי תורג'מן שחזר יחד עם חברים ממסיבת הנובה.

פתחנו סוג של חמל קטן בביתנו וחיפשנו כל פיסת מידע עליו וכשנרגע בחוץ, יצאנו לחפש אותו.

הקעקוע שלנו זה המוטו של אחי דודי תורג'מן ז"ל שנרצח ב 07/10 בצומת מבטחים.

המוטו - "תעשה חיים בחיים כי בחיים לא תצא

מהחיים בחיים" נכתב בכתב ידו. זה קעקוע

שהוא תמיד רצה לעשות ואנחנו תמיד אמרנו לו שאנחנו לא אוהבים את המשפט הזה. היום כולנו

חרטנו אותו על גופנו לזכרו עם הכתב יד שלו

ועם המקעקעת שלו שהיא בת דודה שלנו לינוי תורג'מן.

עשינו סוג של סגירת מעגל, כי בזיהוי הגופה נתנו לראות את הקעקוע שהיא קעקע לו. כשסימנו את

תקופת האבל היא קעקע את כולנו.

שניר אסראף 22

מושב פטיש

מקעקעת: ליהי סייג

ב - 7.10 הייתי בדירה שלי בחיפה.
הקעקוע הוא קעקוע לזכר דוד שלי, רביד כץ,
אשר היה חלק מכיתת הכוננות של קיבוץ ניר עוז.
ב - 7.10 יצא רביד להילחם בשביל להגן על
הקיבוץ ונהרג בלחימה.
רביד היה איש של חינוך, משפחה, ציונות, איש של
טבע, של אוכל, של שמחה.
בעזרת הקעקוע לכל מקום אליו אני אלך הוא ילך
איתי.

ז'ולי גוטליב 35

מושב עין הבשור

מקעקע: איל מג'ון

ב-07.10 התעוררנו בשעה 6.20 לסיוט! הכנסתי את הילדים ואת הכלבים לממ"ד, בעלי יצא עם אקדח להגן על המושב כי המחבלים הגיעו לכניסה שלו.

אני ציונית, עליתי לארץ לבדי לעשות צבא, גרה בעוטף כי זה מקום מיוחד, זה היה כמו גן עדן לפני ה-7.10. אנשים מדהימים, מקום מושלם לטייל בו. הרבה אנשים וחברים נרצחו כדי להגן על הבית. היה לי חשוב לקעקע משהו חיובי ולא לשכוח שהחיים ממשיכים.

המקום הזה ימשיך לפרוח ונמשיך לחיות שם! כי זה הבית שלנו.

סמדר ניקסון 70

ניר יצחק

מקעקע: רועי "רוקו טאטו", אילת

ב-7 באוקטובר הייתי בביתי בקיבוץ, סגורה בממ"ד עם בן זוגי כ-14 שעות. עברנו, עם כל חברי הקיבוץ את הסיוט של היום הזה, מאז אנחנו מפונים מהבית ועדיין אין צפי לחזרה. כבר יש לי כמה וכמה קעקועים מקודם, אך פעם לא רציתי להוסיף כיתוב. אבל הפעם הרגשתי שאני חייבת לכתוב משפט קצר שנתקע לי בראש וביטא את מה שהרגשתי.

נוריאל סייג 56

קיבוץ כפר עזה

מקעקעת: מעיין אמה דרויש

הקעקוע שלי הוא ציור של שעון שהתנפץ בשעה

6:30 בבוקר ב 7.10

כל מעגל החיים שהוא העגול התנפץ בשעה זו !!!

אריאל אקרמן 19

קדימה צורן

מקעקע: יובל בן דור

לוחם. הוקפץ לעוטף ב-7.10
מבחינתי שעון חול מציין זמן שאוזל והפרפרים
מסמנים חופש.

כל גרגר חול שיורד זה בלתי הפיך. אי אפשר
להחזיר את הזמן אחורה, כמו בשעון חול אמיתי
שאפשר להפוך אותו. בחיים אין ניסיון נוסף. אני
צריך למצות את הרגע הזה את הגרגר הזה שלא
יהיה לשווא.

כנרת היגינס דויד 53

קיבוץ בארי

מקעקעת: שירי סיני, סטודיו "קוי"

ב - 7.10 הייתי בביתי בקיבוץ, בממ"ד עם שניים מארבעת הילדים שלי.

בצהריים נותק הקשר עם אחותי הגדולה גלית קרבונה ז"ל, שהייתה לבד בדירה שלה בצד השני של הקיבוץ. כעבור יומיים נודע לנו שהיא נרצחה. ישבנו שבעה לפני הלוויה, כי מה זה עוד שינוי סדרי עולם קטן אחד. לא יכולנו לקיים הלוויה בבארי באותם ימים, אז קברנו אותה בהוד השרון, ליד אבא שלי, גיבור שואה בן 90 את הקעקוע עשיתי ביום העשירי, כחלק מתחילת הריפוי. הוספתי גבעול ירוק שמסמל עבורי את שדות החיטה שהם נוף חיי בקיבוץ, צמיחה, התחדשות וחיים.

זה הקעקוע היחיד שלי שהוא במקום גלוי. אני רוצה שאנשים יראו, ה - 7.10 שינה את החיים מהמיקרו ועד המאקרו, לעד יהיה חלק מהזהות החדשה שלי.

עדי גן אל צ'רי 46

קיבוץ נחל עוז

קעקוע: בבלגיה

ב - 7.10 היינו בקיבוץ. פרצו אלינו כמה פעמים מחבלים והיו קרבות בתוך ומסביב לבית אנחנו ניצלנו. הקעקוע הוא עוף החול כי כך גם אנחנו, נקום ונשתקם. המיקום הוא איפה שהיה לסבתא שלי הלן ייגר ז"ל את המספר מאושוויץ.

אביב נחמיאס 25

ישע

מקעקע: נועם סירוטה

אני ואבא שלי עשינו קעקועים לזכר אחי איתי
נחמיאס ז"ל, חייל שהיה בשבת בבית ויצא
להילחם במחבלים שהגיעו למושב הצמוד
מבטחים ונפל שם
ב - 7/10 הייתי באזור שמענו את היריות ואת
הקרבות.

הקעקוע מורכב מהתמונה האחרונה שלי עם איתי
בחתונה שלי שהייתה שבוע לפני.
תמיד איתי שזה גם איתי וגם שמו של אחי, ופאזל
של 6 חלקים עם חתיכה מנותקת שהפכה למלאך.

עודד נחמיאס 54

ישע

מקעקע: נועם סירוטה

ב - 7/10 הייתי בבית ולאחר חיפושים מצאתי את
איתי בני. שכבתי לידו עד שעות מאוחרות.
קעקעתי כנפיים של מלאך כי איתי היה מלאך
והצמיד למטה זה העתק של הצמיד שהיה לו על
היד כשהוא מת.

ורד בלול פויכטונגר 54

קיבוץ שובל

מקעקעת: רון "אבי טאטו סטודיו" באר שבע.
חברה בצח"י של הקיבוץ.
מרגע שחזרתי מרכיבת בוקר של שבת, התחלנו להבין שחזרנו למציאות אחרת.
הייתי עסוקה יחד עם הצוות בהתארגנות למצב החירום על כל היבטיו.
תוך כדי הגיעה קבוצת צעירים, ניצולי נובה, שנכנסו אלינו לקיבוץ וסייענו להם ככל יכולתנו בשעות של חוסר הוודאות.
היום הראשון למלחמה הסתיים לפנות בוקר של ראשון, לאחר קבלה של 15 משפחות מקיבוץ בארי שהתארחו אצל משפחות מהקיבוץ לשארית הלילה, לאחר יום הזוועות שעבר עליהם.

1.12.23

קעקוע ראשון בחיים.
המלחמה הזאת מקעקעת לי את הלב, וגורמת לי לחשוב ולהרגיש כל נשימה.
ניסיתי להוציא את הכאב הזה, יחד עם מחשבה רציונלית על תקווה, אל העור.
החיטה מסמלת בשבילי את העובדה שרוב הישובים שנפגעו הם ישובים חקלאיים התאריך מובנה כחלק מהשיבולת. הציפור שמרחפת מלמעלה, מסמלת שהחיים צריכים להמשיך באופן מסוים, כי "החיטה צומחת שוב".
עדיין מרגישה שחוסר הוודאות רב, שאנחנו בסכנה קיומית,
עדיין מחפשת אויר לנשימה.

ויקי פבלובסקי 37

כיסופים

מקעקעת: יסמין ממן

באותו היום הייתי בביתי עם בעלי ושלושת ילדי הקטנים מעל 30 שעות בממ"ד. הגדולים התחבאו מתחת למיטות והתינוקת כל היממה עליי בוכה ויונקת לסירוגין. כאשר המחבלים היו ממש מחוץ לביתנו, ירו, זרקו רימונים, בעלי החזיק את דלת הממ"ד ואני פשוט חזרתי, כמו מנטרה על המשפט "בבקשה שנצא מזה כולנו שלמים". לבסוף כולנו ניצלנו. הקעקוע מבטא את זה שכולנו ביחד והכיתוב "שלמים" מופיע בכתב קצת "שבור" ולא שלם, כי אומנם יצאנו שלמים בגופינו אבל לעולם לא נהיה לחלוטין שלמים.

תום בן ארי 50 שוטרת

צור יצחק

מקעקעת : נעמה בר יוסף

ב - 7.10 קמנו כשאר עם ישראל למצב מלחמה, עלינו על מדים, התחמשנו והתחלנו לפעול. בפעם הראשונה אחרי 3 שבועות, כשעשיתי הפסקה במשמרות במשטרה, רציתי לשבת לאכול משהו, האוכל לא ירד, נתקע בגרון נערות, בחורות ישבו בסמוך אלינו יפות חייכניות צוחקות נהנות מדסקסות...

וחשבתי... איפה אלה? ואיפה אלה? התקשרתי לנעמה בר יוסף המקעקעת ואמרתי לה "תחרטי עלי, צריכה שתחרטי עלי" ונעמה הקוראת את לבי אמרה לי "בואי".

נעמה חרטה את המגן דוד שלנו הלא שלם, הענפים השרופים ופרחי דם המכבים הזועקים ממנו.

לא נשכח לא נסלח
הלוואי ושוב נשוב לתקומה.

אנדריי מילס אלגורט 35

קיבוץ בארי

מקעקע: תומר ג'ונס

ב-7.10 היינו אשתי אני ושלושת בנותינו בממ"ד
בביתנו בבארי מעל 20 שעות.

הורד הגדול מסמל את אשתי

שלושת הוורדים הקטנים מסמלים את שלושת
בנותינו

העלים שנשרו מסמלים את הנרצחים במשפחה
שלנו

יונה פריקר ז"ל (אמא של אשתי)

אבלום מילס ז"ל (אבא של אשתי)

מרדכי נווה ז"ל (בן הזוג של אמא של אשתי)

והתאריך שלא נשכח לעולם!

משפחת צדיקביץ' לירן 26, נטע לי 23, ליאור 20, גלי 16

קיבוץ כפר עזה

מקעקעת: מיה

נולדנו וגדלנו בקיבוץ כפר עזה. ב- 7/10 במקרה
לא היינו בקיבוץ אבל אבא שלנו היה ונרצח.
החלטנו לעשות קעקוע כמו שלו - דופק
שהפעימות בו הם בצורת גלים.
4 גלים קטנים שהם ארבעת ילדיו וגל אחד גדול
שזה הוא- עומר צדיקביץ היקר והאהוב.

נטשה טימר 38

קיבוץ דורות

קעקוע: בחו"ל

ב - 7.10 הייתי בקיבוץ דורות אצל ההורים שלי יחד עם אחותי שבמקור מכפר עזה. במזל אחותי ישנה עם הילדים אצל ההורים שלי בלילה לפני. לצערנו הרב בן זוגה של אחותי חזר לישון בבית. בבוקר של יום שבת הוא הוקפץ לכיתת הכוננות של כפר עזה ונפל בקרב. שמו הוא **נדב עמיקם**. נדב היה אדם של טבע, מורה לעץ בבית ספר אנטרופוסופי. נדב אהב מאד ללקט פטריות, הוא היה "איש הפטריות", הוא גם אהב מוזיקה ומסיבות טבע.

כחודש לאחר שנפל עשיתי קעקוע לזכרו. בקעקוע יש פטריות סגולות (הצבע האהוב עליו), דמות שמחללת בחליל ועקבה קטנה של כלב (לזכר **כלבתם טאיו** שנרצחה על ידי המחבלים בביתם).

גלית דן 54

כיסופים

מקעקע: אליאב אוזן

ביום האירוע הייתי מעל 20 שעות בממ"ד בכיסופים. אמא שלי והבת שלי היו בניר עוז ושם נרצחו.

עשיתי את הקעקוע ביום השלישי של השבעה. משמעות הקעקוע:

המיקום- שתמיד אראה ולא אשכח, וגם מיקום המספרים של הניצולים של השואה,

עברתי שואה זו ההוכחה.

הסימן הוא סימן בודהיסטי של דרך הסבל, הכאוס הלמידה את ההארה. unalome

ליאן ורבר 24

רעננה

מקעקע: ליאור רובין "סיפור של קעקוע"

אחי הגדול אלון ורבר נרצח במסיבה ברעים
ב - 7/10.

לאחר חודש בדיוק הגעתי לליאור אומן ההאנד
פוק לעשות קעקוע גדול שיחבר אותי לאחי הגדול,
עשיתי קעקוע של עץ אלון.

כל נקודה מחברת נקודה אחרת. זה קעקוע
שמסמל כמה חזק וחסון היה וכמה אנשים נשענו
עליו, הקעקוע הזה מחבר אותי אליו.

הילה אונגר 22

בית חרות

מקעקעת: נועה מרגולין

באותה שבת ארורה סגרת את השבת האחרונה שלי בצבא כקצינה תורנית בבסיס. החיילים ואני ישבנו המומים אל מול החדשות, התמונות והסרטונים שהוקרנו על המסך.

בשעות הצהריים הופתעתי לגלות שחברה שלי, מעין קליכמן ז"ל, הייתה במסיבת ה"נובה" ונחשבת לנעדרת. את מעין הכרתי בשנת שירות של "התנועה החדשה". לא היינו חברות במהלך השנה עצמה, אך מרגע שהסתיימה, מעין הייתה אחת החברות הקרובות אליי ביותר.

מעין הייתה בעיצומם של לימודי אנימציה ב"מנשר", הייתה הלב בחיים של הסובבים אותה, חייכנית ומרימה, מצחיקה עד שכואבת הבטן, בעלת סטייל אדיר בבגדים ובמוזיקה, חכמה וסקרנית, אמנית. מדהימה וכשרונית בטירוף, בעלת תשוקה ושמחת חיים וסחפה אחריה את כולם, מאחר והייתה בחורה מקועקעת בעצמה, היה ברור שזו הדרך הנכונה להנציח אותה.

השמש בקעקוע מסמל כמה היא האירה את החיים של כולנו וזרחה בכל רגע נתון. הפיצה חום, אהבה וטוב גם לאנשים שלא הכירה אישית. כמו שהשמש היא כוכב, גם מעין הייתה כוכבת בכל דבר שעשתה, הייתה שחקנית וציירת מוכשרת.

הפרפר, שכמוהו גם חייה היו קצרים מדי, גורם תמיד לאנשים לחייך ולשמוח והיא הייתה אחת כזו שמדהימה את כולם. בחורה בת 22 שמצאה את הכוח והאומץ לצאת מהנורמות, להיות מי שבא לה והגשימה את עצמה בצורה הכי מגניבה שיכולה להיות. הקעקוע נמצא בקרסול רגל ימין, כדי שמעין תהיה איתי בכל דרך בה אבחר לצעוד.

קיבוץ סעד

מקעקעת: נוי זגורי

בשבת הארורה 7.10.23 היינו בבית בקיבוץ. המחבלים ניסו להיכנס מספר פעמים, אך כיתת הכוננות הצליחה להניס אותם. הבן שלי נבו ארד הי"ד בן 25 נרצח במסיבה ברעים. לזכרו עשיתי קעקוע של הנסיך הקטן עם תוספת עננים. זו דמות שאני מתחבר אליה מאוד, בייחוד לשיר הנסיך הקטן מפלוגה ב' לא יראה עוד....וכן קעקוע נוסף של תו מוסיקלי שמסמל את המסיבה, בהמשך קו החיים מוניטור, פיק של המסיבה. ואז נדם קולו של נבו, אך החיים והמוזיקה ממשיכים...

סער רחמים 21

רמת ישי

מקעקע: גיא לוין

ב - 7.10 יצאתי לחגוג במסיבת הנובה עם חבריי
הקרובים.

חלק מאיתנו חזרו וחלק לא.

משם הוקפצתי להילחם בעזה, תקופה קשה
במיוחד בתור חובש.

אני בטוח שנעבור אותה ונצא מאוחדים וחזקים
יותר מתמיד!

עשיתי את הקעקוע הזה אחרי המסיבה כדי
להזכיר לעצמי שהדבר היחיד שמחזיק אותנו
חזקים ומאוחדים זה אהבה, אהבה יוצרת חיים.

קים רוז 25

קריות

מקעקע: שירן גולוביטסקי

ב-7.10 הייתי בביתי עם הבן זוג שלי, שמשרת במילואים בגולני. הייתי מאוד לחוצה ונסערת כשקמתי בבוקר ושמעתי את החדשות. אחרי כמה שעות זימנו את החבר שלי למילואים. המלחמה עוררה בי הרגשה של אחדות בעם, הרגשתי שכולם צריכים להיות מאוחדים. שמחתי לראות את ההירתמות של כל התושבים בארץ למען המשפחות של החטופים, החיילים והמפונים. בעקבות זאת עשיתי קעקוע מגן דוד שכתוב בו "עם ישראל חי".

חיפה

מקעקעת: טל אסולין

הקעקוע הוא לזכרו של חברי הטוב נועם רביע ז"ל שנרצח במסיבת הפסיידאק בנירים. לב כחול שבור עם כנפיים ובמרכז הכינוי שלו "נומזי".

חיים אבוטבול 41

אשקלון

מקעקעת: מור פרי

ב - 7/10 איבדתי כמה חברים במתקפה על זיקים,
חבר טוב מהעבודה ניצל במסיבה.
יש דברים שצריך לצרוב על הבשר שלא ישכחו
לעולם.

נתניה

מקעקעת: מאי זית " גידה קעקועים "

התחתנתי ב - 28.9 שבוע לפני הנובה, בעלי ואני היינו אמורים ללכת יחד למסיבת הנובה ליד רעים ותכננו לחגוג יומהולדת לחברה טובה שלנו שרונה שמוניס הראל הי"ד.

יומיים לפני המסיבה חליתי בדלקת ריאות, ויצא שרק בעלי נסע אל המסיבה יחד עם החברים שלנו. התעוררתי בבוקר ה-7.10 להמון הודעות מבוהלות בוואטסאפ, שמספרות על בריחה, על מחבלים, על טילים. בהמשך הגיעו גם שיחות טלפון קשות, סרטונים שהנפש לא יכולה וגם רגשות אשם וחוסר אונים מוחלט. בסוף, זכיתי שאלעדי שלי, בעלי, חזר אליי בריא ושלם. וכך גם הרבה מהחברים שלנו. אבל שרונה שלנו איננה והרבה השתנה מאז. החלטתי להנציח את האור.

האור בזריחות שיש במסיבות האלו. האור של האנשים. ואת האור הזה אפשר לקחת לכל מקום ולא ניתן לכבותו.

השמש תשוב לזרוח ואנחנו עוד נחזור לרקוד. בקעקוע: עששית, בתוכה זריחה על רקע מדבר, מוקפת שמים כחולים ותווים. העלים סביבה נושרים וצומחים מחדש, את האור של העששית הזו אני יכולה לקחת איתי לכל מקום.

עמרי נחמני

צור יצחק

מקעקעת: רעות מיכאל "רעותא" סטודיו

לקעקועים

הקעקוע משלב את מלחמת "חרבות ברזל" עם
ישראל מדממת.

בשבת השחורה הבן שלי, חייל סדיר נפצע
בשדרות, הקעקוע קשור גם להתקף לב שעברתי
לפני שנה וחצי.

קיבוץ רעים

מקעקע: רועי "רוקו טאטו", אילת

בשבת השחורה הייתי בממ"ד שבביתי במשך 26 שעות עם שני ילדי הצעירים עופרי ועומר.

עמית בני הבכור, היה בחדרו בשכונת הצעירים בקיבוץ.

בעלי נעם נלחם עם כיתת הכוננות ברחבי הקיבוץ.

עמית (שהיה רגע לפני יומולדת 18) התחיל באוגוסט שנת שירות ולצערנו נרצח בשבת השחורה לבד בחדרו.

עמית היה נער ערכי, אוהב מוזיקה ומאוד חברותי, בעל מעגלי שייכות וחברים רבים בכל הגילאים.

הוא תמיד הלך יחף, חורף קיץ סתיו אביב... אפילו במסגרות שלא אפשרו כך כמו ביה"ס.

לעמית היה על רגלו קעקוע שהוא יצר בהשראת התקליט של רביד פלוטניק ובעצם זה הוא עצמו קיבוצניק שאוהב טבע ופק"ל קפה.

קעקעתי את הקעקוע של עמית על רגליים הצועדות יחפות.

עמית תמיד ימשיך ללכת איתי.

משפחת בהט - לזכרו של דרור בהט ז"ל.

בית אלפא

מקעקע: שחר נבות

אלה בהט אמא של דרור
עידן בהט אבא של דרור
עדי בהט אח של דרור
מיכל אשתו של עדי, גיסתו של דרור
זיו בהט אחות של דרור
גיל בהט אחות של דרור
אסא דוד של דרור

דרור בהט בן 30 מקיבוץ בית אלפא, נרצח במסיבת הנובה בשבעה באוקטובר.
יחד עם דרור נרצחו 3 חברים שהיו בצוות הקמת הבמות - עודד תורג'מן, שובל יעקב ואבידן תורג'מן הי"ד, לירז אוליאל שותפתו של דרור ניצלה.
דרור אהב טבע וידע לגעת בלב של אנשים, תמיד היה מוקף חברים רבים. היה לו כלב רועה בלגי בשם רייזר שאותו אהב אהבת נפש.

ג'וזי לרנחו 21

הוד השרון

מקעקעת: עירית גמבורג " ג'ון בוי טאטו "

הקעקוע הוא תמונה שלי ושל בן הזוג שלי בן פישמן אהבת חיי, שנרצח בפסטיבל נובה. כשבן נכנס לחדר החדר היה מואר, זה היה בן. בן דיבר עם בן אדם במשך 2 דקות והיה נותן לו את ההרגשה שהוא החבר הכי טוב שלו. בן היה אדם של אנשים, היה לו קסם מאוד מיוחד והוא ידע בדיוק איך להגיע אליהם, הוא הפך אותי ואת החיים שלי לטובים יותר.

מערכת היחסים שלנו הייתה קסומה, ממש הרגשתי שזה נלקח מתוך סיפור מהאגדות שלא יכול היה להיות מושלם יותר.

בן חי את החיים במלואם, חגג את החיים, אהב את הפועל תל אביב. כשבן חיך כולם חייכו. תמיד אמרנו אחד לשני

"YOUR MINE AND IM YOURS"

כי ידענו שזה זה! זה היה אנחנו נגד העולם ולא היה לנו מה להפסיד כשהיינו אחד עם השני. זכיתי להיות עם בן, זכיתי בו, זכיתי בתקופה הכי טובה בחיי. עכשיו אני רק מנסה לעשות אותך גאה ולחיות בשבילך.

ג'וזי שלך

אליס פריידל 45

קיבוץ רעים

מקעקע: רועי "רוקו טאטו", אילת

ב-7.10 הייתי בממ"ד בבית של ברעים לבד עם שלושת ילדי במשך 30 שעות, בעלי נלחם כל השעות האלו במחבלים עם כיתת הכוננות של הקיבוץ.

קעקעתי סביון, זה הפרח שהכי אהבתי כילדה, פרח שמבקשים משאלה לוקחים נשימה עמוקה ונושפים.

באותיות כתוב:

Breathe

Believe

Bubu and Elise זה ראשי התיבות שלי ושל בעלי

Be

זו הייתה המנטרה שלי כל השעות בממ"ד לנשום ולהאמין

you Breathe and believe - you will be

רועי טאוב 39 נגד משמעת מחוז דרום של המשטרה, רס"ר המחוז

מושב פטיש

מקעקע: איתן שטרית

ב-7.10 נלחמתי באופקים וברעים ולאחר מכן
ניהלתי 32 הלוויות של שוטרי הדרום שנרצחו.
הקעקוע בוצע בסיום הלוויות כתזכורת שהלב
שבור ועל מה הוא נשבר.
במהלך ההלוויות שאלו אותי איך אני עושה את
זה? ותשובתי היתה: זו זכות ללוות גיבורים בכחול.

עמרי מישר 22

כפר נטר

מקעקעת: דנה חרמון

קעקוע לזכרו של אופק רוסו שנפל בקרב בבארי
בליל שבת ה - 7.10.

אופק לוחם בשייטת 13 סגר שבת בבסיס וכשהכל
התחיל נסע לדרום. לאחר שעות של לחימה
וטיהור קיבוץ בארי שמע אופק קריאה לחובש,
אופק שהיה גם חובש הגיע במהירות כדי לטפל
בלוחם שנפצע מיחידה אחרת.

במהלך הטיפול נפגע אופק מצרור יריות.

אופק אהב לרכב על סקייטבורד, הסקייט היה
משהו שאפיין אותו מכיתה ה' ועד שנפל, הוא
רכב ללא הפסקה, הוא ידע לעשות הכל עם
הסקייטבורד.

אופק חבר ילדות, הכי שמח בעולם שגרם לכולנו
להיות שמחים

קעקענו כל החברים סקייטבורד ועליו תלויות נעלי
נייק איתן הסתובב תמיד.